

Ὁ κ. Παύλος Νιρβάνης, εἰς τὸν ὅποιον ἡ «Κριτικὴ» ἡ ὑπεράνω πάντος ἄλλου ἰδανικοῦ της θέτουσθ τὴν εἰλικρινεὶν τῆ: σαφῆως, ὄφραϊ τὸ περὶ Ἄγγελο Βλάχου ἄρθρον, τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ πρῶτον τεύχος της, τὸ ὅποσον ἤμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μαθημὰ εἰς ὅσους αἰσθάνονται τὸν ἑαυτὸν των ἀνίσχυρον καὶ ἀνίκανον, χάριν ἑνὸς ἰδανικοῦ εἰλικρινείας, δικαιοσύνης καὶ ἀληθείας, νὰ θυσιάσουσιν κάθε προσωπικὴν φιλίαν καὶ κάθε συγγένειαν καὶ κάθε κοινωνικὴν ὑποχρέωσιν, μὲς ἔστειλε τὴν κατωτέρω ἐπιστολὴν εἰς ἀπάντησιν τῶν γραφέντων ὑπὸ τοῦ χρονογράφου τοῦ «Νέου Ἄστρου», τὴν ὅποιαν εὐχαρίστως δημοσιεύομεν, παραδεχόμενοι πληρέστακ τὸ περιεχόμενόν της, καὶ προσθέτοντες ἐν τέλει ἔτι, περὶ τῶν ὄσων συμβαίνουσιν ἐντὸς τῆς ἑλληνικῆς εἰσίας εἰς τὴν ὅποιαν εὐρίσκεται ὁ κ. Ἐπισκοπόπουλος, ὁ πάντοτε εἰς τὰς κρίσεις του καὶ τὰ ἄρθρα του εἰλικρινὴς καὶ σοβαρὸς, ὡς τὸ ἀποδεικνύει καὶ τὸ ὑπ' αὐτοῦ πρὸ καιροῦ γραφέν διὰ τὴν «Κριτικὴν» εἰρωνικὸν καὶ καταδικαστικὸν ἄρθρον, πρὶ ἢ αὐτῶν ἐκδοθῆ. Θὰ γίνῃ λόγος, ὅταν τοῦτο θεωρηθῆ ἀναγκασίον.

Ἴδου ἡ ἐπιστολή.

Φίλιτατοί μου

Ἐπειδὴ πολλοὶ εἶχαν τὸ ἐνδιαφέρον νὰ μ' ἐρωτήσουσιν ἕαν ἀπαντήσω ἢ θ' ἀπαντήσω εἰς μίαν προσωπικὴν ἐπιθέσειν ἐναντίον μου, δημοσιευθείσαν εἰς τὸ «Νέον Ἄστυ», ἐξ ἀφορμῆς τῆς κριτικῆς μου περὶ τῆς Γαλλικῆς τοῦ κ. Γ. Δροσίνου, ἀναγκάζομαι νὰ δηλώσω ὅτι δὲν αἰσθάνομαι τὴν παραμικρὴν ἀνάγκην ν' ἀπολογηθῶ πρὸς τὸν γράψαντα τὸ ἄρθρον αὐτό. Ὅσον δια τὸ κοινὸν τῶ παρακαλουθῶν τὰ φιλολογικὰ μας πράγματα καὶ ἐνδιαφερόμενον δι' αὐτὰ, φρονῶ ὅτι ὅλοι ὑμεῖς, ὡς ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων ἢ τῆς τέχνης, κατοικοῦσιν εἰς ἑλληνικὴν οἰκίαν. Καθένας ἤμπορεῖ νὰ βλέπῃ τι γίνεταί τῶσον μέγα εἰς τὴν ἰδικὴν μου ὕσιν καὶ εἰς ἐκείνην τοῦ χρονογράφου τοῦ «Νέου Ἄστρου».

Με ἐπόλησεν καὶ ἀγάπησεν

Παύλος Νιρβάνης

Δι' ἑλλειψιν χώρου ἀναγκασθόμεν διὰ τὸ προσεγγί, τὰς περὶ τῆς πεντηκτῆς τεκτηρίδος τοῦ κ. Α. Βλάχου κρίσεις τοῦ κ. Μ. Μελακίση.